

[Arne Bjerregaard]

Når hr. Tinning siger, vi skal styre forbruget, må jeg spørge, hvordan vi kan styre det over for de unge. Hvor meget kan det tillades at de drikker, for at de ikke senere hen skal blive afhængige af det? Det er det store problem. Jeg mener, det er et væsentligt område, for det er begyndt her hos mange. Selvfølgelig klarer de 90 pct. det, selv om de har haft aldrig så mange bøhmænd på på gymnasiet. Men nogle falder igennem, nogle bliver hængende, fordi de fik det lært dér.

Med hensyn til arbejdspladserne er jeg helt enig med hr. Tinning: Uha da da, dem må vi endelig ikke røre. LO og Dansk Arbejdsgiverforening skal nok klare deres område, hold endelig fingrene væk! At de to organisationer så ikke kan holde sig fra at blande sig i politik, er en anden side af sagen – det synes jeg de skulle – men de siger: vi skal ikke have politikerne til at blande sig i vores forhold. Men da de nu så gerne vil blande sig i vores forhold og man ligefrem har en sammensmeltning visse steder, synes jeg, det er helt rigtigt, at vi også siger, det var hensigtsmæssigt, at man i alt fald begyndte at undersøge, hvordan alkoholforbruget er på arbejdspladserne, og at Dansk Arbejdsgiverforening og LO bør gå ind i en dialog på dette område og finde ud af, hvordan forbruget er – både for at skabe sikkerhed på arbejdspladsen i selve arbejdsprocessen og for at være med til at forhindre, at nogen skal tilegne sig et misbrug på selve jobbet.

Jeg forstår ikke den modvilje, men den må nok skyldes, at der er grund til at have den modvilje, nemlig at man ikke ønsker, vi skal se, hvordan det ser ud bag kulisserne. Nå, nu lyser den røde lampe, så må jeg komme igen.

Dohrmann (FP):

Når man lytter til denne debat og måske i særdeleshed den sidste taler, som ikke engang nåede at blive færdig, skulle man næsten tro, at hele nationen var ved at drukne i sprut.

Det er efter fremskridtsparties opfattelse aldeles ikke tilfældet. Selvfølgelig findes der mennesker, der drikker – også nogle, der misbruger spiritus – men har der ikke altid været det, og vil det ikke altid være sådan?

LO og Dansk Arbejdsgiverforening er blevet nævnt i forbindelse med drikkeriet på arbejdspladserne. Det er da sikkert også rig-

tigt, at der bliver drukket på nogle arbejdspladser, også mere end godt er, men generelt vil jeg nu vove den påstand, at man på langt de fleste arbejdspladser har et meget afbalanceret forhold til alkohol.

Hvis vi endelig taler om arbejdspladser, er folketingset jo også en arbejdsplads; tror man ikke, der bliver drukket lige så meget i gennemsnit herinde, som der gør alle andre steder? (*Tilråb*). Mere, bliver der sagt! Det vil jeg ikke sige, men jeg mener, man overdramatiserer dette problem. Det irriterer da også mig, når man f.eks. kommer ind i et S-tog en aften og ser, at det er ved at blive skik og brug at have en stor plasticpose fyldt med bajere med, og at de unge mennesker absolut skal sidde og drikke øl. Det er ligesom noget nyt, der er kommet til, men skulle man forebygge det, er det nok de pågældendes forældre, man skulle have fingre i, men man må da håbe, at de, der er unge i dag, inden de selv får børn, bliver så kloge, at de indser, at man bør opdrage sine børn til at forstå, at man godt kan køre en tur med S-toget uden absolut at skulle have en plasticpose med bajere med. Dermed siger jeg faktisk det, jeg mener, nemlig at jeg ikke et øjeblik tror på forbud og restriktioner.

Jeg har også en lumsk mistanke om, at de radikale, da de fremsatte dette beslutningsforslag, ikke alene tænkte på det såkaldte misbrug, men snarere på at få nogle kroner i statskassen, for uanset hvor meget man får ind, kan man jo altid bruge nogle kroner ekstra. Jeg tror egentlig, at dette forslag, som fru Aase Olesen er ordfører for, er formuleret af hr. Bernhard Baunsgaard, som sidder i skatte- og afgiftsudvalget – det gør fru Aase Olesen for resten også.

Vi ønsker ikke at få noget, der på nogen som helst måde ligner svenske tilstande. Det tror jeg egentlig heller ikke forslagsstillerne ønsker, men dette her smager derhenad. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig, at unge mennesker skal oplyses i skolen, og hvor der ellers er mulighed for det, men man skal lade det blive ved det, og så skal man holde op med sin forbudsmentalitet og med at tro på, at man er langt klogere end mennesker, der befinder sig uden for folketingssalen, for det er man desværre ikke.

Aase Olesen (RV):